

Το μέλλον του

Ισραήλ

και του κόσμου

Το μέλλον του Ισραήλ και του κόσμου

Είναι προφανές σε όλους ότι ο άνθρωπος σήμερα ζει σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία. Σχεδόν όλες οι ισχυρές προ του 1914 κληρονομικές δυναστείες της Ευρώπης έχουν αντικατασταθεί από άλλες μορφές διακυβέρνησης, και μεγάλο μέρος του πληθυσμού της γης έχει υποκύψει στον έλεγχο διαφόρων τύπων δικτατοριών. Η περίοδος που ξεκίνησε με το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου υπήρξε σε μεγάλο βαθμό μια περίοδος γενικής υποβάθμισης και κατακερματισμού των κυβερνήσεων του κόσμου. Ωστόσο, δεν είναι εντελώς έτσι, καθώς κατά τη διάρκεια αυτής της ίδιας περιόδου γεννήθηκαν πολλά νέα έθνη.

Ένα από αυτά είναι το Ισραήλ. Ίσως θα ήταν πιο ακριβές να πούμε ότι το Ισραήλ αναγεννήθηκε, καθώς αυτός ο λαός ήταν παλαιότερα ένα έθνος με δική του κυβέρνηση. Ωστόσο, το αρχαίο έθνος του Ισραήλ απολάμβανε μια διάκριση που δεν ίσχυε για κανέναν άλλο λαό στη γη, πριν ή μετά, καθώς η κυβέρνησή του λειτουργούσε υπό την καθοδήγηση του Θεού. Οι βασιλιάδες του Ισραήλ αναφέρονται στη Βίβλο ως κάτοχοι του «θρόνου του Κυρίου». 1 Χρονικά 29:23

Ο τελευταίος βασιλιάς του Ισραήλ ήταν ο Σεδεκίας. (Ιεζεκιήλ 21:25-27). Το 606 π.Χ. ο Σεδεκίας

εκθρονίστηκε από τον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα και ολόκληρο το έθνος αιχμαλωτίστηκε στη Βαβυλώνα. Αυτή η αιχμαλωσία διήρκεσε εβδομήντα χρόνια. Εν τω μεταξύ, η Βαβυλώνα κατακτήθηκε από τους Μήδους και τους Πέρσες, και ήταν ο βασιλιάς Κύρος της Περσίας που εξέδωσε το διάταγμα απελευθέρωσης που επέτρεπε στους Ισραηλίτες να επιστρέψουν στη γη τους, αλλά όχι να επανασυστήσουν τη δική τους κυβέρνηση.

Από τότε και μετά, το Ισραήλ συνέχισε να είναι υποτελές έθνος, υποτελές σε όποιο έθνος έλεγχε τη γη του, που την εποχή του Ιησού ήταν η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Στα χρόνια 69-73 μ.Χ., ο Τίτος, ηγέτης του ρωμαϊκού στρατού, πολιορκούσε και τελικά κατέστρεψε την Ιερουσαλήμ. Τότε οι Ισραηλίτες που δεν καταστράφηκαν σε αυτή την τρομερή δοκιμασία διασκορπίστηκαν σε όλο τον κόσμο. Αυτή η κατάσταση παρέμεινε αμετάβλητη για αιώνες μέχρι σήμερα και αναφέρεται από τον εβραϊκό λαό ως η περίοδος της Διασποράς τους.

Η Διασπορά Προφητεύτηκε

Ο Μωυσής, ο νομοθέτης του Ισραήλ, προφήτευσε αυτή τη διασπορά των Ισραηλιτών μεταξύ των εθνών και την επανένωσή τους, όπως την είδαμε να συμβαίνει κατά τη διάρκεια του περασμένου αιώνα. Αυτή η πρόβλεψη καταγράφεται στο Δευτερονόμιο 29:24 και 30:1-6.

Το τελευταίο μέρος της προφητείας αναφέρει: «Ο Κύριος ο Θεός σας θα σας επιστρέψει στη γη που ανήκε στους προγόνους σας, και θα την κατακτήσετε ξανά. Τότε θα σας κάνει ακόμα πιο ευημερούμενους και πολυάριθμους από τους προγόνους σας! Ο Κύριος ο Θεός σας θα αλλάξει την καρδιά σας και τις καρδιές όλων των απογόνων σας, ώστε να Τον αγαπάτε με όλη σας την καρδιά και την ψυχή και να ζήσετε!».

Ο Μωυσής προφήτευσε επίσης πόσο θα διαρκέσει η περίοδος της απώλειας της ανεξαρτησίας και της διασποράς του Ισραήλ. Όπως είδαμε, το Ισραήλ ήταν ένα έθνος υπό τον Θεό και για αυτό το λόγο υπόκειτο σε πειθαρχικά μέτρα για τις παραβάσεις του. Ο Μωυσής αναφέρεται σε ορισμένες διορθωτικές τιμωρίες στις οποίες θα υποβληθούν και στη συνέχεια προσθέτει «Αν μετά από όλα αυτά δεν με ακούσετε, θα σας τιμωρήσω για τις αμαρτίες σας επτά φορές». Λευιτικό 26:18

Αυτή η προειδοποίηση για «επτά φορές» τιμωρία επαναλαμβάνεται τέσσερις φορές. Οι μελετητές των προφητειών πιστεύουν ότι πρόκειται για μέτρηση χρόνου. Ένα συμβολικό «χρόνο», όπως υποδεικνύουν οι Γραφές, είναι μια περίοδος 360 ετών, και επτά από αυτές θα ανέρχονταν συνολικά σε 2.520 έτη. Το βιβλικό κλειδί για αυτή τη μέθοδο υπολογισμού καταγράφεται στο Ιεζεκιήλ 4:4-6. Δεδομένου ότι η προφητεία του Μωυσή υποδεικνύει ότι αυτή θα ήταν η τελική τιμωρία, πιστεύουμε ότι είναι λογικό να συμπεράνουμε ότι ξεκίνησε με την απώλεια

της εθνικής τους ανεξαρτησίας το 606 π.Χ., με την ανατροπή του τελευταίου βασιλιά τους, του Σεδεκία.

Μετρώντας 2.520 χρόνια από το 606 π.Χ., φτάνουμε στο 1914 μ.Χ. Τότε ξεκίνησε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος. Από αυτόν τον πόλεμο προέκυψε η εκδίωξη των Τούρκων από την Ιερουσαλήμ και τη γη της Παλαιστίνης από τον Βρετανό στρατηγό Άλενμπι, η περίφημη Διακήρυξη Μπάλφουρ και το άνοιγμα της αρχαίας πατρίδας στους Εβραίους πρόσφυγες και πρωτοπόρους από όλες τις χώρες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την έγχυση νέας ζωής και ελπίδας στο σιωνιστικό κίνημα.

Παρόλο που υπήρξαν προσωρινές αναποδιές, η αποκατάσταση της περιοχής από τους Εβραίους και η μετανάστευσή τους στην αρχαία πατρίδα τους συνεχίστηκε. Από αυτό προέκυψε η γέννηση του νέου κράτους του Ισραήλ το 1948. Έτσι, το 1914, μετά από 2.520 χρόνια, ξεκίνησε η αλυσίδα των γεγονότων που οδήγησαν στην εθνική ανεξαρτησία αυτού του βιβλικού και ιστορικού λαού.

Οι καιροί των εθνών

Η πλήρης σημασία της απελευθέρωσης του Ισραήλ από το 1914 μπορεί να γίνει πιο σαφής αν λάβουμε υπόψη μια πρόβλεψη του Ιησού, ο οποίος αναγνωρίζεται από τους περισσότερους ηγετικούς Εβραίους σήμερα ως εξέχων δάσκαλος και προφήτης. Οι μαθητές του τον ρώτησαν για το τέλος της παρούσας εποχής. Μέρος της απάντησης του

Ιησού ήταν: «Η Ιερουσαλήμ θα καταπατηθεί από τους Εθνικούς μέχρι να τελειώσει η περίοδος των Εθνικών» (Λουκάς 21:24). Την εποχή αυτής της προφητείας, ο εβραϊκός λαός, που συμβολικά αναφέρεται ως «Ιερουσαλήμ», «καταπατούταν» από τους Εθνικούς, και αυτό θα συνεχιζόταν μέχρι να εκπληρωθεί «η περίοδος των Εθνικών».

Συμπτωματικά με την ανατροπή του τελευταίου βασιλιά του Ισραήλ το 606 π.Χ., ο προφήτης Δανιήλ, ερμηνεύοντας ένα προφητικό όνειρο που ο Κύριος είχε δώσει στον βασιλιά της Βαβυλώνας, προφήτευσε μια σειρά από τέσσερις παγκόσμιες δυνάμεις, ξεκινώντας από τη Βαβυλώνα. Η δεύτερη από αυτές ήταν η Μήδο-Περσία, η τρίτη η Ελλάδα και η τέταρτη η Ρώμη. Η διαίρεση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας στα διάφορα κράτη της Ευρώπης, όπως υπήρχαν πριν από το 1914, απεικονίζεται από τα δάχτυλα των ποδιών του αγάλματος. Δανιήλ 2:31-45

Ο Δανιήλ είπε στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορ: «Ο Θεός του ουρανού σου έδωσε βασιλεία, δύναμη, ισχύ και δόξα». (στίχος 37). Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Ναβουχοδονόσορ κάθισε στον θρόνο του Κυρίου, όπως συνέβη με τους βασιλιάδες του Ισραήλ. Σήμαινε απλώς ότι, ξεκινώντας από τη Βαβυλώνα, η κυριαρχία των εθνών πάνω στη γη δεν θα παρεμποδιζόταν από τον Θεό και ότι η κυριαρχία των εθνών θα επεκτεινόταν ακόμη και πάνω στον ίδιο τον λαό του Θεού, τους Ισραηλίτες.

Ωστόσο, αυτό δεν επρόκειτο να συνεχιστεί επ' αόριστον. Η προφητεία του Δανιήλ επισήμανε ότι θα διαρκούσε μόνο μέχρι να τελειώσουν οι ημέρες της διαιρεμένης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας - «οι ημέρες αυτών των βασιλέων», όπως απεικονίζονται από τα δάχτυλα των ποδιών του αγάλματος (εδάφιο 44). Τότε ο Θεός του ουρανού θα ίδρυε ένα βασίλειο, ή κυβέρνηση, που θα «υπήρχε για πάντα». Αυτή είναι μια αναφορά στο από καιρό υποσχεθέν βασίλειο του Μεσσία.

Η περίοδος που ο Ιησούς περιέγραψε ως «καιρούς των εθνών» είναι σύγχρονη με τις «επτά φορές» της απώλειας της εθνικής ανεξαρτησίας του Ισραήλ. Αυτό σημαίνει ότι οι καιροί των εθνών έφτασαν επίσης στο προφητικό τους τέλος το 1914. Οι προφητείες της Βίβλου σχετικά με το χρόνο υποδεικνύουν την μικρή αρχή των γεγονότων στα οποία αναφέρονται, και όχι την ολοκλήρωσή τους. Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, που ξεκίνησε το 1914, σηματοδότησε την αρχή της πλήρους πτώσης των διαιρεμένων υπολειμμάτων της παλιάς Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Οδήγησε επίσης στην εθνική κυριαρχία του Ισραήλ.

Το έθνος του Ισραήλ είναι σήμερα μια ελεύθερη χώρα. Οι Ισραηλίτες δεν είναι πλέον χωρίς δική τους κυβέρνηση. Το Ισραήλ είναι ένα έθνος ανάμεσα στα έθνη του κόσμου, δεν είναι πλέον υποτελής στη Ρώμη ή σε οποιαδήποτε άλλη εξουσία των εθνών. Έχει πληθυσμό πάνω από έξι εκατομμύρια Εβραίους και καυχιέται για το τρίτο ύψιστο βιοτικό επίπεδο στην Ασία. Είναι μεταξύ των κορυφαίων χωρών στον

κόσμο σε πολλούς τομείς δραστηριότητας. Το έθνος του Ισραήλ δεν είναι χωρίς δυσκολίες, έχοντας πολεμήσει σε αρκετούς πολέμους μετά το 1948 για να διατηρήσει την ελευθερία του. Παρ' όλα αυτά, το Ισραήλ παραμένει μια ελεύθερη χώρα και έχει γίνει ακόμη πιο ισχυρή, σε σημείο που τώρα θεωρείται ένα από τα πιο ισχυρά έθνη στον κόσμο. Τα γεγονότα που οδήγησαν σε αυτό ξεκίνησαν στο τέλος των «επτά καιρών» που προφήτευσε ο Μωυσής.

Ενδιάμεσα γεγονότα

Πολλές από τις σημαντικές εμπειρίες των Ισραηλιτών ως λαού κατά την περίοδο της ανόδου τους στην ελευθερία μεταξύ των εθνών προφητεύονται επίσης στη Βίβλο. Μία από τις προφητικές εκφράσεις που περιγράφουν αυτό είναι ότι ο Θεός θα «επαναφέρει» την «αιχμαλωσία» τους. Αυτή η έκφραση εμφανίζεται στο Ιωήλ 3:1,2, όπου ο Κύριος λέει: «Εκείνες τις ημέρες και εκείνη την ώρα, όταν θα επαναφέρω την αιχμαλωσία του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, θα συγκεντρώσω επίσης όλα τα έθνη και θα τα φέρνω στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ, και θα τα κρίνω εκεί για τον λαό μου και για την κληρονομιά μου, τον Ισραήλ, τον οποίο έχουν διασκορπίσει μεταξύ των εθνών και έχουν χωρίσει τη γη μου». Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η λέξη «αιχμαλωσία» σε αυτό το απόσπασμα της Γραφής, σύμφωνα με τη Συμφωνία του Strong, σημαίνει «μια προηγούμενη κατάσταση ευημερίας».

Στα εδάφια 9-14 αυτού του κεφαλαίου, προφητεύεται μια πολεμική συγκέντρωση των εθνών των εθνών, και η «κοιλάδα του Ιωσαφάτ» περιγράφεται ως «η κοιλάδα της απόφασης». Σε αυτή τη συγκέντρωση των εθνών, υπάρχει μια προετοιμασία για πόλεμο, στην οποία, συμβολικά μιλώντας, τα έθνη λέγεται ότι θα μετατρέψουν τα «αλέτρια τους σε σπαθιά» και τα «πριόνια τους σε δόρατα». Έχουμε δει αυτό να συμβαίνει στην εποχή που ξεκίνησε το 1914, και η προφητεία επισημαίνει ότι θα ήταν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου που ο Κύριος θα «επαναφέρει» την «αιχμαλωσία», ή την προηγούμενη ευημερία, του λαού του. Στην πραγματικότητα, ήταν η επιτυχία του Ισραήλ και η σχετική ευημερία του κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου που προκάλεσε τη συγκέντρωση πολλών εθνών εναντίον του.

Εξίσου εντυπωσιακή είναι η προφητεία που αναφέρει το γεγονός ότι ο Κύριος θα έχει «διαμάχη με τα έθνη» σε σχέση με τον λαό του και τη γη του. (Ιερεμίας 25:31). Το εδάφιο 2 του Ιωήλ 3 αναφέρει τον διαχωρισμό — ή τη διαίρεση — της γης. Αυτό επίσης έχει συμβεί, καθώς γνωρίζουμε ότι τα έθνη των εθνών δεν τήρησαν τις υποσχέσεις που περιείχε η Διακήρυξη Μπάλφουρ και έλυσαν τις διαφορές περιορίζοντας το Ισραήλ σε λιγότερο από το μισό της γης που είχε υποσχεθεί ο Θεός. Αν και το Ισραήλ έχει ανακτήσει μέρος αυτής της γης, εξακολουθεί να ελέγχει μόνο ένα μέρος από αυτό που του έδωσε ο Θεός. Γένεση 13:14,15

«Φόβος» και όχι «ειρήνη»

Άλλες προφητείες αποκαλύπτουν επίσης ότι η περίοδος της επανένωσης του Ισραήλ θα είναι γεμάτη με πολλές δυσκολίες. Ο Ιερεμίας έγραψε: «Έρχονται οι ημέρες, λέει ο Κύριος, που θα επαναφέρω την αιχμαλωσία του λαού μου, του Ισραήλ και της Ιουδαίας, ... και θα τους κάνω να επιστρέψουν στη γη που έδωσα στους πατέρες τους, και θα την κατέχουν. ... Διότι έτσι λέει ο Κύριος: Ακούσαμε φωνή τρόμου, φόβου και όχι ειρήνης... Αλίμονο! Διότι η ημέρα εκείνη είναι μεγάλη, ώστε δεν υπάρχει άλλη όμοια της· είναι η ώρα της θλίψης του Ιακώβ· αλλά θα σωθεί από αυτήν». Ιερεμίας 30:3-7

Το νόημα αυτής της προφητείας είναι σαφές. Τονίζει ότι ακόμη και όταν ήρθε η ώρα για αυτόν τον ιστορικό λαό να επιστρέψει στη γη του, θα βίωνε φόβο και τρόμο - ότι δεν θα ήταν αμέσως μια εποχή ειρήνης και ευτυχίας για αυτόν.

Αρχικά, υπήρχε μεγάλη χαρά από την πλευρά των Εβραίων για τη Διακήρυξη Μπάλφουρ και την επακόλουθη εφαρμογή της με εντολή από την Κοινωνία των Εθνών. Αυτή η εντολή ανέλαβε να εξασφαλίσει στους Ισραηλίτες μια πατρίδα στην Γη της Επαγγελίας. Με έναν πολύ σαφή τρόπο, είχε αρχίσει η επιστροφή τους από τη μακρά αιχμαλωσία τους.

Ωστόσο, λίγο μετά, οι Εβραίοι στη Γερμανία, την Αυστρία και την Πολωνία υπέστησαν σκληρή δίωξη

από το καθεστώς του Χίτλερ. Η δίωξη αυτή εντάθηκε και συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, κατά τη διάρκεια του οποίου έλαβε χώρα ένα σχεδόν αδιανόητο ολοκαύτωμα, στο οποίο σκοτώθηκαν 6 εκατομμύρια Εβραίοι και αμέτρητοι άλλοι έμειναν άστεγοι.

Εν τω μεταξύ, λόγω της αντίστασης των Αράβων, η πόρτα προς τη γη της επαγγελίας έκλεισε για περαιτέρω μετανάστευση — έκλεισε σε μια εποχή που αυτός ο ταλαιπωρημένος λαός χρειαζόταν μια πατρίδα περισσότερο από ποτέ. Πραγματικά, αυτό που άκουσαν ήταν «μια φωνή τρόμου, φόβου» και όχι ειρήνης.

Μια άλλη προφητεία που μαρτυρά με γενικό τρόπο τον ίδιο ασυνήθιστο συνδυασμό περιστάσεων λέει: «Έρχονται οι ημέρες, λέει ο Κύριος, που δεν θα λέγεται πλέον: «Όσο ζει ο Κύριος, που έβγαλε τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο», αλλά θα λέγεται: "Όσο ζει ο Κύριος, που έβγαλε τους Ισραηλίτες από τη γη του βορρά και από όλες τις χώρες όπου τους είχε εξορίσει. Γιατί θα τους επαναφέρω στη γη που έδωσα στους προγόνους τους. Αλλά τώρα θα στείλω πολλούς ψαράδες, λέει ο Κύριος, και θα τους πιάσουν. Μετά από αυτό θα στείλω πολλούς κυνηγούς, και θα τους κυνηγήσουν». Ιερεμίας 16:14-16

Αυτή η προφητεία δείχνει ότι όταν έρθει η ώρα για τους Ισραηλίτες να επιστρέψουν στη γη τους, θα γίνουν προσπάθειες για να τους πείσουν να

επιστρέψουν. Ο Κύριος είπε ότι θα έστελνε «ψαράδες» για να «τους πιάσουν». Αυτό μπορεί να εκπληρώθηκε από τη σιωνιστική οργάνωση, η οποία ιδρύθηκε το 1896 από τον αείμνηστο Θεόδωρο Χερτζλ. Οι ψαράδες χρησιμοποιούν δόλωμα για να προσελκύσουν τα ψάρια, και για πολλά χρόνια η σιωνιστική οργάνωση επεσήμανε τους λόγους για τους οποίους οι Εβραίοι έπρεπε να πάνε στη γη τους και τα πλεονεκτήματα που θα αποκόμιζαν αν το έκαναν.

Ωστόσο, δεν ήταν πολλοί οι Ισραηλίτες που παρασύρθηκαν να πάνε στη Γη της Επαγγελίας με αυτή τη μέθοδο, αν και σήμερα ο Χερτζλ χαίρει μεγάλης εκτίμησης στο σύγχρονο Ισραήλ. Ένα από τα συγκινητικά αξιοθέατα εκεί είναι το μνημείο προς τιμήν του Χερτζλ. Η πέτρινη πρόσβαση στον τάφο του συμβολίζει τη σταδιακή πρόοδο του εβραϊκού κράτους. Το έργο του Χερτζλ δεν ήταν μάταιο.

Η προφητεία αναφέρει ότι ο Κύριος θα έστελνε επίσης «κυνηγούς, και αυτοί θα τους κυνηγούσαν». Εδώ προτείνονται πιο δυναμικές μέθοδοι. Μεταξύ αυτών πρέπει αναμφίβολα να συμπεριληφθεί η σκληρή δίωξη από τον Χίτλερ κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος. Αυτή η μέθοδος δίωξης αυξήθηκε σε ένταση έως ότου σχεδόν όλοι οι Εβραίοι της Ευρώπης που δεν σκοτώθηκαν λαχταρούσαν την πατρίδα τους και ανυπομονούσαν να πάνε εκεί όταν τους δόθηκε η ευκαιρία.

Μια άλλη προφητεία που είναι πολύ σχετική με αυτό το θέμα λέει: «Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, ότι με ισχυρό χέρι και με απλωμένο βραχίονα και με οργή που ξεχύνεται, θα σας κυβερνήσω: Και θα σας βγάλω από τους λαούς και θα σας συγκεντρώσω από τις χώρες όπου είστε διασκορπισμένοι, με ισχυρό χέρι και με απλωμένο βραχίονα και με οργή που ξεχύνεται. Και θα σας φέρει στην έρημο του λαού». Ιεζεκιήλ 20:33-35

Έχει εκδηλωθεί μεγάλη «οργή» κατά τη διάρκεια των ετών από το 1914 σε σχέση με τις προσπάθειες των Ισραηλιτών να μεταναστεύσουν από τις διάφορες χώρες στις οποίες έχουν εγκατασταθεί και να φτιάξουν ένα νέο σπίτι για τον εαυτό τους στη γη της επαγγελίας. Όπως είχε προφητευτεί, ακόμη και εκείνοι που βρίσκονται εκεί βρίσκονται στην «έρημο των λαών», με την έννοια ότι μοιράζονται με όλους τους λαούς της γης την αγωνία και την αβεβαιότητα αυτής της χαοτικής περιόδου στην ιστορία της ανθρωπότητας. Δεν έχουν βρει ακόμη ειρήνη και ασφάλεια.

Επιστροφή από το σπαθί

Στο κεφάλαιο 38 της προφητείας του Ιεζεκιήλ υπάρχει μια περιγραφή των συνθηκών που θα επικρατήσουν στο Ισραήλ και που είναι ακόμη μελλοντικές. Ο λαός περιγράφεται ως ζωντανός σε ειρήνη και κατοικούν με ασφάλεια, ή με αυτοπεποίθηση, έχοντας «επιστρέψει από το σπαθί» (στίχος 8). Σήμερα το Ισραήλ, ως έθνος μεταξύ των

άλλων εθνών του κόσμου, έχει επιτύχει μεγάλο μέρος της σημερινής του θέσης κατά τη διάρκεια πολέμων και στρατιωτικών συγκρούσεων, και εξακολουθεί να εξαρτάται από τη στρατιωτική του δύναμη για την ασφάλειά του σε αυτόν τον κόσμο που απειλείται από πολέμους.

Η προφητεία του Ιεζεκιήλ αποκαλύπτει ότι σε κάποιο σημείο μετά την επιστροφή τους στη γη, ένας επιθετικός στρατός από τον «βορρά», υπό την ηγεσία ενός συμβολικού χαρακτήρα ονόματι «Γωγ», από τη γη του Μαγώγ, εξαπολύει μια επίθεση εναντίον των Ισραηλιτών, η οποία απειλεί με καταστροφή. Η προφητεία αποκαλύπτει ότι όταν συμβεί αυτό, ο Θεός θα παρέμβει για λογαριασμό του λαού του και θα τους ελευθερώσει από τους εχθρούς τους. Αυτή η απελευθέρωση θα είναι τόσο σημαντική και τόσο εμφανής από τον Κύριο, που θα έχει ως αποτέλεσμα το όνομά του να γίνει «γνωστό στα μάτια πολλών εθνών». Ιεζεκιήλ 38:2,14-23

Με αυτή την επίδειξη της προστασίας του Θεού πάνω τους, οι Ισραηλίτες θα συνειδητοποιήσουν ότι η επιστροφή τους στη γη που τους υποσχέθηκε έχει επιτευχθεί με τη πρόνοια του Θεού. Ο Κύριος προφήτευσε: «Έτσι θα κάνω γνωστό το άγιο όνομά μου εν μέσω του λαού μου Ισραήλ». (Ιεζεκιήλ 39:7). Από αυτό το σημείο και μετά, οι Ισραηλίτες θα αναζητούν τον Θεό τους για καθοδήγηση στις υποθέσεις τους, και ο κόσμος γενικά θα γνωρίζει ότι ο Θεός έχει ελευθερώσει τον λαό του και ότι ο Μεσσίας κυβερνά πάνω τους.

Ο νέος βασιλιάς

Όταν ο τελευταίος βασιλιάς του Ισραήλ, ο Σεδεκίας, ανατράπηκε, ο Κύριος είπε: «Αφαιρέστε το διάδημα και βγάλτε το στέμμα: δεν θα είναι όπως ήταν: οι ταπεινοί θα υψωθούν και οι υψωμένοι θα ταπεινωθούν. Θα το ανατρέψω, θα το ανατρέψω, θα το ανατρέψω: το στέμμα δεν θα αποκατασταθεί μέχρι να έρθει αυτός στον οποίο ανήκει δικαιοματικά· σε αυτόν θα το δώσω» (Ιεζεκιήλ 21:25-27). Αυτός «στον οποίο ανήκει δικαιοματικά» είναι ο Μεσσίας του Ισραήλ, ο επόμενος που θα καθίσει στον θρόνο του Δαβίδ, μετά την ανατροπή του Σεδεκία.

Ο Ησαΐας προφήτευσε τη γέννηση του Μεσσία και την εξύψωσή του στην εξουσία του Ισραήλ και του κόσμου. «Γιατί ένα παιδί γεννήθηκε για μας, ένας γιος μας δόθηκε. Η κυβέρνηση θα στηριχθεί στους ώμους του. Και θα ονομαστεί: Θαυμαστός Σύμβουλος, Παντοδύναμος Θεός, Αιώνιος Πατέρας, Πρίγκιπας της Ειρήνης. Η κυβέρνησή του και η ειρήνη του δεν θα τελειώσουν ποτέ. Θα κυβερνά με δικαιοσύνη και αμεροληψία από τον θρόνο του προγόνου του Δαβίδ για όλη την αιωνιότητα. Η παθιασμένη δέσμευση του Κυρίου των Ουράνιων Στρατιών θα το κάνει αυτό να συμβεί!». Ησαΐας 9:6,7

Προφητεύοντας περαιτέρω σχετικά με τον Μεσσία, ο Ησαΐας έγραψε: «Ένας βασιλιάς θα βασιλεύει με δικαιοσύνη, και οι άρχοντες θα κυβερνούν με κρίση. Τότε η κρίση θα κατοικεί στην έρημο, και η δικαιοσύνη θα παραμείνει στον καρποφόρο αγρό. Και το έργο της

δικαιοσύνης θα είναι ειρήνη, και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης ησυχία και ασφάλεια για πάντα. Και ο λαός μου θα κατοικεί σε ειρηνική κατοικία, και σε ασφαλείς κατοικίες, και σε ήσυχους τόπους ανάπαυσης». Ησαΐας 32:1,16-18

Όλο το Ισραήλ

Η κατανόησή μας για τις μελλοντικές ευλογίες που θα απολαύσει το Ισραήλ και ο κόσμος θα ήταν πολύ μικρότερη από την ένδοξη πραγματικότητα που περιγράφεται στις Γραφές, αν αυτές οι ευλογίες περιορίζονταν σε όσους ζουν την εποχή που ο Μεσσίας θα επιβάλει την κυριαρχία του ή σε όσους θα γεννηθούν από εκείνη την εποχή και μετά. Οι υποσχέσεις του Θεού δόθηκαν σε όλο το Ισραήλ, σε κάθε γενιά Ισραηλιτών. Σε αυτές τις υποσχέσεις περιλαμβάνεται ο Θεόδωρος Χερτζλ, καθώς και οι χιλιάδες συντρόφοί του Σιωνιστές που ήλπιζαν και αγωνίζονταν για την αποκατάσταση του Ισραήλ στη γη τους, παρόλο που τώρα κοιμούνται στον θάνατο.

Κατά τη διάρκεια όλων αυτών των εκατοντάδων κουραστικών χρόνων της Διασποράς, υπήρχαν ένθερμοι, θεοσεβούμενοι Εβραίοι που λαχταρούσαν και προσεύχονταν για την απελευθέρωση του Ισραήλ από την υποτέλεια στα έθνη των εθνών. Ο Τοίχος των Δακρύων στην Ιερουσαλήμ είναι μια ζωντανή υπενθύμιση της απελπισίας με την οποία οι αποκαρδιωμένοι Ισραηλίτες υπέμεναν τις απογοητεύσεις τους, ενώ περίμεναν κάποια απόδειξη ότι ο Θεός τους αγαπούσε ακόμα και ότι σε εύθετο

χρόνο θα τους ελευθέρωνε. Ωστόσο, και αυτοί τώρα κοιμούνται στον θάνατο.

Η τύχη του Ισραήλ, ακόμη και πριν από τη Διασπορά, δεν ήταν πάντα ευτυχισμένη. Υπήρχαν στιγμές που ο λαός απολάμβανε μια σχετική ευημερία και ειρήνη, αλλά και άλλες στιγμές που αιμορραγούσε από πολέμους και καταπίεση. Ωστόσο, οι υποσχέσεις του Θεού για μεσσιανικές ευλογίες αφορούσαν και αυτούς, αλλά πέθαναν χωρίς να δουν καμία απόδειξη για την εκπλήρωσή τους.

Ο Μωυσής είπε στη γενιά των Ισραηλιτών της εποχής του: «Ο Κύριος ο Θεός σας θα σας αναστήσει έναν Προφήτη σαν εμένα από τους Ισραηλίτες. Πρέπει να τον ακούσετε» (Δευτερονόμιο 18:15). Αυτή είναι μια άλλη υπόσχεση για τον ερχόμενο Μεσσία. Ωστόσο, εκείνοι στους οποίους δόθηκε αυτή η υπόσχεση έχουν όλοι πεθάνει. Ωστόσο, αυτή και άλλες μεσσιανικές υποσχέσεις θα εκπληρωθούν για αυτούς, και για κάθε γενιά Ισραηλιτών, επειδή θα αναστηθούν από τους νεκρούς.

Υπάρχουν πολλές υποσχέσεις που μας διαβεβαιώνουν για αυτό. Σε μια προσευχή προς τον Θεό του Ισραήλ, ο Μωυσής είπε, όπως καταγράφεται από τον ψαλμωδό: «Εσύ μετατρέπεις τους ανθρώπους σε σκόνη, λέγοντας: Επιστρέψτε στη σκόνη, θνητοί!». (Ψαλμοί 90:3). Ο Κύριος είπε στον προφήτη Δανιήλ ότι εκείνοι που «κοιμούνται στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν». (Δανιήλ 12:2). Η αποκατάσταση της ζωής για όλους τους Ισραηλίτες

υπόσχεται στον Ιεζεκιήλ 16:55. Μια υπόσχεση ότι τα παιδιά θα ξυπνήσουν από τον θάνατο καταγράφεται στον Ιερεμία 31:15-17.

Σχετικά με την εποχή της βασιλείας του Μεσσία, ο προφήτης Ησαΐας έγραψε: «Γι' αυτό, ο Κύριος, που ήταν λυτρωτής του Αβραάμ, λέει στους απογόνους του Ιακώβ: Ο Ιακώβ δεν θα ντρέπεται πλέον, τα πρόσωπά τους δεν θα χλωμιάζουν πλέον. Όταν δουν ανάμεσά τους τα παιδιά τους, το έργο των χεριών μου, θα αγιάσουν το όνομά μου, θα αναγνωρίσουν την αγιότητα του Αγίου του Ιακώβ και θα σέβονται τον Θεό του Ισραήλ. Όσοι είναι ατίθασοι στο πνεύμα θα αποκτήσουν κατανόηση, όσοι παραπονιούνται θα δεχτούν διδασκαλία». Ησαΐας 29:22-24

Όπως όλα τα μέλη της πεσμένης και ετοιμοθάνατης φυλής, το πρόσωπο του Ιακώβ χλώμισε από την ασθένεια και τα γηρατειά, και τελικά πέθανε. Σύμφωνα με την προφητεία του Ησαΐα, όμως, θα αναστηθεί και θα δει τα «παιδιά» του, κάθε γενιά τους, μέχρι και την παρούσα εποχή. Τότε το πρόσωπό του δεν θα «χλωμιάζει», αφού θα είναι η υποσχεθείσα εποχή της υγείας και της αιώνιας ζωής, καθώς και της ειρήνης και της ασφάλειας για τον Ιακώβ και όλους τους Ισραηλίτες, και για ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας.

Οι μελλοντικοί πρίγκιπες του Ισραήλ

Σε μια προφητεία για τον Μεσσία που έχει ήδη αναφερθεί, ο Ησαΐας προφήτευσε: «Ένας βασιλιάς

θα βασιλεύει με δικαιοσύνη, και οι πρίγκιπες θα κυβερνούν με κρίση». (Ησαΐας 32:1). Ο ψαλμωδός προφήτευσε ότι οι «πατέρες» του Ισραήλ θα γίνουν «πρίγκιπες σε όλη τη γη». (Ψαλμοί 45:16). Ο Κύριος προφήτευσε: «Θα αποκαταστήσω τους δικαστές σου όπως στην αρχή, και τους συμβούλους σου όπως στην αρχή: μετά θα ονομαστείς, Πόλη της δικαιοσύνης, πιστή πόλη». Ησαΐας 1:26

Σε αυτή την τελευταία προφητεία, οι Ισραηλίτες υπενθυμίζονται τους διάφορους τρόπους με τους οποίους ο Θεός τους είχε κυβερνήσει. Πρώτον, υπό την καθοδήγηση του Μωυσή υπήρχαν οι βοηθοί του, οι «σύμβουλοι». Στη συνέχεια, υπήρξε μια περίοδος 450 ετών κατά την οποία κυβερνήθηκαν από δικαστές. Ακολούθησε η περίοδος των βασιλέων. Ο Δαβίδ ίδρυσε την κυβέρνησή του στην Ιερουσαλήμ, η οποία θεωρούνταν η πρωτεύουσα τους. Στην μεσσιανική κυβέρνηση θα υπάρχουν οι αντίστοιχοι σύμβουλοι και δικαστές, οι οποίοι θα εκπροσωπούν τον βασιλιά, τον Μεσσία. Μαζί, αυτοί θα αποτελούν από τότε και στο εξής την «πόλη της δικαιοσύνης, την πιστή πόλη» του Ισραήλ.

Αυτοί που θα υπηρετούν ως «πρίγκιπες» του Ισραήλ, εκπροσωπώντας τον Μεσσία, θα είναι οι αρχαίοι πιστοί από κάθε γενιά που αποδείχθηκαν άξιοι αυτής της υψηλής εμπιστοσύνης που θα τους δοθεί. Ανάμεσα σε αυτούς θα ξεχωρίζουν, φυσικά, οι πρώην δίκαιοι ηγέτες και προφήτες τους — οι «πατέρες» τους. Αυτοί θα είναι εξαιρετικά κατάλληλοι για να εκπροσωπήσουν τον Μεσσία! Υπήρχε ο

μεγάλος νομοθέτης, ο Μωυσής, που έδωσε τη ζωή του στην υπηρεσία του λαού του. Υπήρχε επίσης ο Δανιήλ, ο οποίος, ως Εβραίος αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα, υπηρέτησε ως πρωθυπουργός.

Σε ένα τελευταίο μήνυμα προς τον Δανιήλ, ο Κύριος είπε: «Όσο για σένα, συνέχισε τον δρόμο σου μέχρι το τέλος. Θα αναπαυθείς, και στη συνέχεια, στο τέλος των ημερών, θα αναστηθείς για να λάβεις την κληρονομιά που έχει προοριστεί για σένα» (Δανιήλ 12:13). Το «τέλος των ημερών» που αναφέρεται εδώ είναι το τέλος της μακράς περιόδου δίωξης του λαού του Θεού. Η υπόσχεση είναι ότι ο Δανιήλ θα αναστηθεί και θα σταθεί στη θέση του, αναμφίβολα ως ένας από τους πρίγκιπες του Ισραήλ στη μεσσιανική κυβέρνηση.

Ο ψαλμωδός προφήτευσε: «Ο Θεός βασιλεύει πάνω στα έθνη [τις εθνότητες]: ο Θεός κάθεται στον θρόνο της αγιότητάς του. Οι πρίγκιπες των λαών συγκεντρώνονται, ακόμη και ο λαός του Θεού του Αβραάμ: γιατί οι ασπίδες της γης ανήκουν στον Θεό: είναι πολύ εξυψωμένος» (Ψαλμοί 47:8, 9). Διαβάζουμε περαιτέρω σχετικά με τις «ασπίδες» ή τις προστασίες του λαού στο μεσσιανικό βασίλειο: «Δεν θα βλάψουν ούτε θα καταστρέψουν σε όλο το άγιο βουνό μου [βασίλειο]: γιατί η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου, όπως τα νερά καλύπτουν τη θάλασσα». Ησαΐας 11:9

«Εκείνη την ημέρα», συνεχίζει ο Ησαΐας, «ο κληρονόμος του θρόνου του Δαβίδ θα είναι ένα

λάβαρα σωτηρίας για όλο τον κόσμο. Τα έθνη θα συσπειρωθούν γύρω του, και ο τόπος ανάπαυσής του θα είναι ένδοξος. Εκείνη την ημέρα ο Κύριος θα απλώσει το χέρι του για δεύτερη φορά για να φέρει πίσω το υπόλοιπο του λαού του — εκείνους που έχουν μείνει στην Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρώ, και από την Κους, και από την Ελάμ, και από τη Σινάρ, και από τη Χαμάθ, και από τα νησιά της θάλασσας. Θα υψώσει μια σημαία ανάμεσα στα έθνη και θα συγκεντρώσει τους εξόριστους του Ισραήλ. Θα συγκεντρώσει τον διασκορπισμένο λαό του Ιούδα από τα άκρα της γης». Ησαΐας 11:10-12

Ο αριθμός των Ισραηλιτών που έχουν συγκεντρωθεί τώρα στη γη που τους υποσχέθηκε ο Θεός είναι μόνο ένα μικρό μέρος του συνολικού αριθμού που ο Κύριος θα αποκαταστήσει τελικά. Πράγματι, οι Γραφές αποκαλύπτουν ότι η βασιλεία του Μεσσία θα διαρκέσει χίλια χρόνια. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, όπως έχουμε δει, ακόμη και εκείνοι που τώρα είναι αιχμάλωτοι στο θάνατο θα αναστηθούν, τόσο οι Ισραηλίτες όσο και οι Εθνικοί. Σίγουρα το μέλλον του Ισραήλ και του κόσμου είναι λαμπρό — τόσο λαμπρό όσο οι υποσχέσεις του Θεού!

Επιβεβαίωση της Καινής Διαθήκης

Για τους οπαδούς του Ιησού, η Καινή Διαθήκη είναι μια εξήγηση και μια επιβεβαίωση της Παλαιάς Διαθήκης, τα πέντε πρώτα βιβλία της οποίας είναι η Τορά των Εβραίων. Η Καινή Διαθήκη παρουσιάζει

τον Ιησού ως τον υποσχεθέντα Μεσσία, αυτόν που θα καθόταν στον θρόνο του Δαβίδ (Λουκάς 1:31-33). Ενώ ο Ιησούς πέθανε ως λυτρωτής του κόσμου, αναστήθηκε από τους νεκρούς με θεϊκή δύναμη, επιβεβαιώνοντας έτσι την πίστη μας σε όλες τις υποσχέσεις του Θεού να αναστήσει τους νεκρούς στη ζωή. Πράξεις 17:31

Βασική για κάθε Εβραίο είναι η υπόσχεση που έδωσε ο Θεός στον Αβραάμ ότι μέσω του σπέρματός του «όλες οι οικογένειες της γης» θα ευλογηθούν. (Γένεση 12:3; 22:15-18). Η Καινή Διαθήκη παρουσιάζει τον Ιησούς ως αυτό το υποσχεθέν «σπέρμα» της ευλογίας. Ο Παύλος έγραψε: «Στον Αβραάμ και στο σπέρμα του δόθηκαν οι υποσχέσεις. Δεν λέει: «Στους σπόρους», ως προς πολλούς, αλλά ως προς έναν: «Στον σπόρο σου», που είναι ο Χριστός». Γαλάτες 3:16

Η Καινή Διαθήκη εξηγεί ότι ο Ιησούς, αφού πρόσφερε τη λύτρωση στον κόσμο με τον θάνατό του, όχι μόνο αναστήθηκε από τους νεκρούς, αλλά και εξυψώθηκε σε ένα επίπεδο ζωής υψηλότερο από το ανθρώπινο, έτσι ώστε τώρα, όπως οι άγγελοι και ο μεγάλος Δημιουργός του σύμπαντος, είναι αόρατος στα ανθρώπινα μάτια. Έτσι, θα είναι ο ισχυρός, αλλά αόρατος, κυβερνήτης του κόσμου. Κολοσσαείς 1:15; 1 Τιμόθεο 1:17

Γράφοντας στους μαθητές του Χριστού, ο Παύλος είπε: «Όσοι από σας βαπτίστηκαν στον Χριστό, ντύθηκαν τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Ιουδαίος ούτε

Ἕλληνας, δεν υπάρχει ούτε δούλος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει ούτε άνδρας ούτε γυναίκα: γιατί όλοι είστε ένα στον Ιησού Χριστό. Και αν είστε του Χριστού, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». Γαλάτες 3:27-29

Αυτό σημαίνει απλά ότι οι αληθινοί, αυτοθυσιαζόμενοι οπαδοί του Ιησού θα ανταμειφθούν με το προνόμιο να μοιραστούν το πνευματικό βασίλειό του και, μαζί με αυτόν, να λάβουν μέρος στο έργο της ευλογίας όλων των οικογενειών της γης, όπως υποσχέθηκε στον Αβραάμ. Στην Επιστολή προς Εβραίους 3:1-6, ο Απόστολος Παύλος εξηγεί ότι, όπως ο Μωυσής ήταν πιστός στο «σπίτι» του, έτσι και υπάρχει ένα άλλο «σπίτι» στο οποίο ο Ιησούς είναι πιστός, και όσοι βρίσκονται στο σπίτι του Ιησού είναι μέτοχοι μιας «ουράνιας κλήσης», που σημαίνει ότι αυτοί θα είναι μέρος του αόρατου κυβερνώντος οίκου του Θεού.

Στο κεφάλαιο 11 της Επιστολής προς Εβραίους, ο Απόστολος Παύλος εφιστά περαιτέρω την προσοχή και στις δύο ομάδες. Ονομάζει πολλούς από τους αρχαίους πιστούς και περιγράφει μερικές από τις δυσκολίες που υπέφεραν για να είναι άξιοι μιας «καλύτερης ανάστασης» (εδάφιο 35). Σε αυτό προσθέτει ότι «εκείνοι χωρίς εμάς [του πνευματικού οίκου] δεν θα γίνουν τέλειοι» (εδάφιο 40). Έτσι, ενώ οι αρχαίοι πιστοί υπηρέτες του Θεού απέδειξαν πρώτα την αφοσίωσή τους και την αξία τους να υπηρετήσουν στο μεσσιανικό βασίλειο, πρέπει να

περιμένουν, στον ύπνο του θανάτου, την ολοκλήρωση του πνευματικού «σπέρματος» του Αβραάμ πριν αναστηθούν στην τελειότητα της ζωής για να ξεκινήσουν το έργο τους ως «πρίγκιπες σε όλη τη γη».

Ο γήινος «σπόρος» αποτελείται κυρίως από τους φυσικούς απογόνους του Αβραάμ, ενώ ο πνευματικός σπόρος θα αποτελείται τόσο από Εβραίους όσο και από Εθνικούς. Πράγματι, αυτή η ευκαιρία δόθηκε αρχικά αποκλειστικά στον λαό του Ισραήλ, και μετά την απόρριψη του Ιησού επεκτάθηκε και σε άλλους.

Το βασικό προσόν που απαιτείται από όσους θα υπηρετήσουν με οποιαδήποτε ιδιότητα στο Μεσσιανικό βασίλειο είναι η αφοσίωση της καρδιάς στον Κύριο, η πίστη στις θεϊκές αρχές της δικαιοσύνης, για τις οποίες θα ήταν πρόθυμοι να πεθάνουν αν τους ζητηθεί. Αυτό ήταν χαρακτηριστικό όλων των Αρχαίων Αξιόλογων. Ισχύει για τον Ιησού και ισχύει για όλους τους πιστούς οπαδούς του.

Η ίδρυση του βασιλείου

Μπορούμε να κατανοήσουμε με σαφήνεια τις διδασκαλίες της Βίβλου μόνο αν λάβουμε υπόψη και πιστέψουμε τις πολλές υποσχέσεις της σχετικά με την ανάσταση των νεκρών. Αν η πίστη μας μπορεί να προσκολληθεί σε αυτές τις υποσχέσεις και να τις πιστέψει, τότε η Βίβλος έχει ένα μήνυμα βεβαιότητας και παρηγοριάς για μας. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε

σχέση με τις προφητείες της που αφορούν την ίδρυση και το έργο του μεσσιανικού βασιλείου.

Για να γίνει το βασίλειο πραγματικότητα, ήταν πρώτα απαραίτητο να αναστηθεί ο Ιησούς από τους νεκρούς, διότι αυτός θα είναι ο υπέρτατος ηγεμόνας σε αυτό το βασίλειο. Στη συνέχεια, όπως αποκαλύπτει η Καινή Διαθήκη, όσοι πρόκειται να μοιραστούν μαζί του την πνευματική φάση του βασιλείου πρέπει επίσης να αναστηθούν από τους νεκρούς. Σε κάθε γενιά από την εποχή του Ιησού μέχρι σήμερα, ορισμένοι έχουν αποδείξει την αξία τους για μια τόσο μεγάλη τιμή. Σχετικά με αυτή την ομάδα, διαβάζουμε: «Μακάριος και άγιος είναι αυτός που έχει μερίδιο στην πρώτη ανάσταση: ... θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλεύουν μαζί του χίλια χρόνια». Αποκάλυψη 20:6

. Στη συνέχεια, όπως έχουμε ήδη σημειώσει, οι Αρχαίοι Άξιοι, που θα είναι οι ανθρωπίνι εκπρόσωποι του θείκου Χριστού, θα πρέπει επίσης να αναστηθούν από τους νεκρούς. Ο Ιησούς μαρτυρεί σχετικά με αυτούς: «Σας λέω ότι πολλοί θα έρθουν από ανατολή και δύση και θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στη βασιλεία των ουρανών» (Ματθαίος 8:11). Ο Λουκάς προσθέτει: «όλοι οι προφήτες» και εξηγεί ότι οι άνθρωποι θα έρθουν από βορρά, νότο, ανατολή και δύση και θα καθίσουν μπροστά τους ως δάσκαλοί τους «στη βασιλεία του Θεού». Λουκάς 13:28,29

Λειτουργία της Βασιλείας

Έτσι θα είναι η οργάνωση της βασιλείας του Μεσσία, στην οποία θα είναι ο θεϊκά διορισμένος ηγεμόνας, ο βασιλιάς. Η γενιά των Ισραηλιτών που θα συγκεντρωθεί ξανά στη γη τους και θα ζει όταν θα συμβεί το μεγάλο θαύμα της θεϊκής παρέμβασης για την προστασία τους, θα είναι η πρώτη που θα λάβει την ευκαιρία να ευλογηθεί υπό την ευεργετική ηγεσία αυτής της μεσσιανικής βασιλείας. Όσοι δείξουν την πίστη τους στο νέο καθεστώς θα συνεργαστούν για την επέκταση των ευλογιών του με το παράδειγμα της υπακοής τους.

Μια προφητεία σχετικά με αυτό λέει: «Θα συμβεί, καθώς ήσασταν κατάρρα μεταξύ των εθνών, οίκος του Ιούδα και οίκος του Ισραήλ, έτσι θα σας σώσω και θα γίνετε ευλογία: μη φοβάστε, αλλά ας είναι δυνατά τα χέρια σας. Αυτό λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος: Όπως είχα αποφασίσει να φέρει καταστροφή επάνω σας και δεν έδειξα οίκτο όταν οι πρόγονοί σας με εξόργισαν, λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος, έτσι τώρα έχω αποφασίσει να κάνω πάλι καλό στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα. Μην φοβάστε. Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να κάνετε: Να λέτε την αλήθεια ο ένας στον άλλο και να απονέμετε αληθινή και δίκαιη κρίση στα δικαστήριά σας. Μην σχεδιάζετε κακό ο ένας εναντίον του άλλου και μην αγαπάτε να ορκίζεστε ψευδώς. Μισώ όλα αυτά, λέει ο Κύριος. Ζαχαρίας 8:13-17

Οι θεϊκές αρχές της δικαιοσύνης που εκτίθενται εδώ, τις οποίες οι Ισραηλίτες θα πρέπει να τηρούν και να υπακούουν για να λάβουν τις ευλογίες του Μεσσία, θα πρέπει επίσης να τηρούνται από τους λαούς όλων των εθνών, ώστε και αυτοί να λάβουν τις ευλογίες της βασιλείας. Όσοι το κάνουν θα ευλογηθούν και θα έχουν επίσης το προνόμιο να συνεργαστούν σε αυτό το μεγάλο έργο ευλογίας που τελικά θα επεκταθεί ώστε να περιλαμβάνει «όλες τις οικογένειες της γης».

Κατά την εικόνα του Θεού

Μια άλλη πολύτιμη υπόσχεση της βασιλείας λέει: «Έρχονται οι ημέρες, λέει ο Κύριος, που θα κάνω μια νέα διαθήκη με τον λαό του Ισραήλ και με τον λαό του Ιούδα. Δεν θα είναι όπως η διαθήκη που έκανα με τους προγόνους τους, όταν τους πήρα από το χέρι για να τους οδηγήσω έξω από την Αίγυπτο, επειδή αθέτησαν τη διαθήκη μου, αν και ήμουν σύζυγός τους, λέει ο Κύριος. Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω με τον λαό του Ισραήλ μετά από εκείνη την εποχή, λέει ο Κύριος. Θα βάλω τον νόμο μου στο μυαλό τους και θα τον γράψω στις καρδιές τους. Εγώ θα είμαι ο Θεός τους και αυτοί θα είναι ο λαός μου. Δεν θα διδάσκουν πλέον τον γείτονά τους, ούτε θα λένε ο ένας στον άλλο: Γνωρίστε τον Κύριο, γιατί όλοι θα με γνωρίζουν, από τον μικρότερο έως τον μεγαλύτερο», λέει ο Κύριος. Γιατί θα συγχωρήσω την κακία τους και δεν θα θυμάμαι πλέον τις αμαρτίες τους». Ιερεμίας 31:31-34

Ένα βασικό στοιχείο αυτής της προφητείας είναι η υπόσχεση ότι ο Θεός θα βάλει τον νόμο Του στις καρδιές του λαού Του και θα τον γράψει στις καρδιές τους. Πιστεύουμε ότι αυτό περιγράφει την κατάσταση του ανθρώπου κατ' εικόνα του Θεού. Έτσι δημιουργήθηκε ο Αδάμ, και η υπόσχεση του Θεού είναι ότι μέσω των μέσων της Μεσσιανικής βασιλείας ο άνθρωπος θα αποκατασταθεί σε αυτή την κατάσταση τελειότητας και κοινωνίας με τον Θεό.

Όταν δημιουργήθηκε αρχικά, στον άνθρωπο δόθηκε η κυριαρχία πάνω στη γη. (Γένεση 1:27,28). Αυτή η κυριαρχία θα αποκατασταθεί επίσης. Ο Ιησούς μας το διαβεβαίωσε αυτό σε μία από τις παραβολές του. Απεικόνισε τους λαούς όλων των εθνών να κρίνονται, μερικοί να δείχνουν διάθεση κασίκας, ενώ άλλοι να είναι σαν πρόβατα. Σε αυτά τα πρόβατα θα ειπωθεί: «Ελάτε, ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία που είναι προετοιμασμένη για σας από την ίδρυση του κόσμου» (Ματθαίος 25:34

). Μια μελέτη αυτής της παραβολής δείχνει ότι το χαρακτηριστικό που απαιτείται για να κληρονομήσει κανείς την αρχική κυριαρχία που δόθηκε στον άνθρωπο θα είναι το ανιδιοτελές ενδιαφέρον για τους άλλους. Ο εγωισμός υπήρξε μια καταστροφική μάστιγα για την ανθρωπότητα σε όλους τους αιώνες της εμπειρίας του πεσμένου ανθρώπου. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της μεσσιανικής βασιλείας, η αγάπη θα αντικαταστήσει τον εγωισμό. Τότε, η πλήρης έννοια του Νόμου που ο Θεός έδωσε στον αρχαίο Ισραήλ

μέσω του Μωυσή θα αναγνωριστεί και θα γίνει αποδεκτή ως κανόνας ζωής για όλη την ανθρωπότητα. Ο Μωυσής έδωσε σε αυτόν τον νόμο την αληθινή του έννοια, λέγοντας: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά, με όλη σου την ψυχή και με όλη σου τη δύναμη» και «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Δευτερονόμιο 6:5, Λευιτικό 19:18

Με ένα τέτοιο πρότυπο δικαιοσύνης ως κατευθυντήρια αρχή στη ζωή όλων των ανθρώπων, που έχουν λυτρωθεί από την αρχική αμαρτία και αποκατασταθεί στην τελειότητα της ζωής, τι υπέροχος τόπος θα είναι αυτή η γη! Σε αρμονία με τα πρότυπα του Θεού, όσοι αρνούνται να υπακούσουν και να συνεργαστούν, αφού τους δοθεί αρκετός χρόνος να ανταποκριθούν θετικά στις ρυθμίσεις του βασιλείου, δεν θα επιτραπεί να ζήσουν, διότι ο θάνατος θα παραμείνει η τιμωρία για την εσκεμμένη αμαρτία. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει τίποτα που να χαλάσει την ευτυχία της αποκατεστημένης φυλής. Πράξεις 3:22,23

Ενώ πολλές από τις θαυμάσιες υποσχέσεις του μεσσιανικού βασιλείου γίνονται, σε πρώτη φάση, στους Ισραηλίτες, η Αγία Γραφή μας διαβεβαιώνει ότι θα εκπληρωθούν και στους λαούς όλων των εθνών, διότι ο Ισραήλ χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό ως πρότυπο του κόσμου. Οι Ισραηλίτες που θα συγκεντρωθούν ξανά στη γη της επαγγελίας θα έχουν την πρώτη ευκαιρία να απολαύσουν τις ευλογίες,

αλλά όλη η ανθρωπότητα περιλαμβάνεται στο έλεος και την αγάπη του Θεού μας.

Αποκατάσταση όλων των πραγμάτων

Όλοι οι προφήτες του Θεού ήταν εύγλωπτοι στις προβλέψεις τους για τις ευλογίες που θα έρχονταν τόσο στους Ιουδαίους όσο και στους Εθνικούς μέσω του βασιλείου του Μεσσία. Στην Καινή Διαθήκη, ο απόστολος Πέτρος περιγράφει την περίοδο κατά την οποία θα εκπληρωθούν αυτές οι προφητείες ως «καιροί αποκατάστασης των πάντων», για τους οποίους, προσθέτει, «ο Θεός έχει μιλήσει διαμέσου του στόματος όλων των αγίων προφητών του από την αρχή του κόσμου». Πράξεις 3:20,21

Όταν ο Πέτρος συνόψισε έτσι το νόημα της ενωμένης προφητικής μαρτυρίας σχετικά με τις ευλογίες της βασιλείας του Μεσσία, απευθυνόταν σε ένα εβραϊκό ακροατήριο, οπότε πρόσθεσε: «Εσείς είστε τα παιδιά των προφητών και της διαθήκης που ο Θεός έκανε με τους πατέρες σας, λέγοντας στον Αβραάμ: Και σε σένα θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης». Πράξεις 3:25

Εδώ ο Πέτρος εξηγεί ότι η υπόσχεση του Θεού προς τον Αβραάμ να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης θα εκπληρωθεί με την «αποκατάσταση» όλων των πραγμάτων. Γνωρίζουμε ότι ο Θεός επιβεβαίωσε την υπόσχεσή του προς τον πατέρα Αβραάμ με όρκο, και ο Πέτρος μας λέει ότι την

επιβεβαίωσε επίσης με τη μαρτυρία όλων των αγίων προφητών του.

Αποκατάσταση σημαίνει επαναφορά σε προηγούμενη κατάσταση, και το πιο σημαντικό πράγμα που πρέπει να αποκατασταθεί για τους ανθρώπους είναι η ζωή. Επειδή παρέβηκαν τον θεϊκό νόμο, οι πρώτοι γονείς μας έχασαν το προνόμιο της αιώνιας ζωής, και τα παιδιά τους γεννήθηκαν ατελή και θανατηφόρα. Από τότε, η αμαρτία και ο θάνατος συνεχίζουν να βασιλεύουν στη γη, προκαλώντας ανείπωτη θλίψη και πόνο στους λαούς όλων των εθνών.

Ο προφήτης Δαβίδ έγραψε για αυτή τη μακρά περίοδο ανθρώπινου πόνου, περιγράφοντάς την ως μια νύχτα κλάματος. Ως προφήτης του Θεού, όμως, ο Δαβίδ πρόσθεσε την καλή είδηση ότι «το πρωί έρχεται η χαρά». (Ψαλμοί 30:5). Με άλλα λόγια, η μάλιστα της αμαρτίας και του θανάτου δεν θα παραμείνει για πάντα.

Ο Ησαΐας, ένας άλλος από τους ιερούς προφήτες του Θεού, περιέγραψε τους μελλοντικούς «καιρούς αποκατάστασης» ως μια ημέρα κατά την οποία οι κάτοικοι του κόσμου δεν θα λένε πλέον ότι είναι άρρωστοι. (Ησαΐας 33:24). Ο Ησαΐας έγραψε επίσης ότι τότε τα τυφλά μάτια θα ανοίξουν και τα κουφά αυτιά θα ακούσουν. (Ησαΐας 35:5). Επιπλέον, έγραψε ότι οι άνθρωποι θα χτίζουν σπίτια και θα τα κατοικούν, θα φυτεύουν αμπελώνες και θα τρώνε τους καρπούς τους. Ησαΐας 65:21,22

Πραγματικά, το μέλλον του Ισραήλ και του κόσμου είναι λαμπρό. Η γη θα γεμίσει με τη δόξα του Κυρίου. (Αβακούμ 2:14). Δεν θα υπάρχει πλέον πόλεμος, ούτε ο φόβος του πολέμου. Όλοι θα είναι οικονομικά και πολιτισμικά ασφαλείς, όπως συμβολίζεται στην προφητεία ότι ο καθένας θα κατοικεί κάτω από την αμπέλου και τη συκιά του. Μιχαίας 4:1-4

Το τελικό και ένδοξο αποτέλεσμα της κυριαρχίας αυτής της παγκόσμιας κυβέρνησης θα είναι η ειρήνη μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου, και μεταξύ των ανθρώπων, με τους δίκαιους νόμους του Δημιουργού να γίνονται σεβαστοί και να τηρούνται από όλη την ανθρωπότητα. Ο προφήτης Δαβίδ το προέβλεψε με ευγλωπτία. Παραθέτουμε:

«Η αλήθεια αναβλύζει από τη γη, και η δικαιοσύνη χαμογελά από τον ουρανό. Ναι, ο Κύριος χύνει τις ευλογίες του. Η γη μας θα αποδώσει την πλούσια σοδειά της. Η δικαιοσύνη προπορεύεται μπροστά του, προετοιμάζοντας το δρόμο για τα βήματά του». Ψαλμοί 85:11-13